

Janvri 2026

" Eén lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping" (Ef 4, 4)

Hier vind je verschillende digitale versies van het maandelijkse Woord van Leven: video voor iedereen, video voor kinderen, Powerpoint voorstelling, MP3 Podcast, stripverhaal voor kinderen en tieners: www.woord-van-leven.be

In de Week van Gebed voor de Eenheid van de Christenen^[1] worden we uitgenodigd om onze aandacht te richten op één thema in het bijzonder. Het wordt genoemd in de brief van Paulus aan de christenen van Efeze, die behoort tot de zogenaamde gevangenschapsbrieven. Paulus richt zich tot zijn vrienden en dringt er bij hen op aan om door hun eenheid geloofwaardig te getuigen van hun geloof. Die eenheid is gebaseerd op één geloof, één geest, één hoop en alleen daardoor wordt als 'lichaam' getuigenis gegeven van Christus.

" Eén lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping."

Paulus roept ons op tot hoop. Wat is hoop en waarom worden we uitgenodigd om daarnaar te leven? Hoop is een kiemplant, een geschenk en een opgave, die we moeten beschermen, cultiveren en goed gebruiken voor het welzijn van iedereen. "De christelijke hoop wijst ons een plaats toe op de smalle bergkam, de grens waar onze roeping vereist dat we elke dag en elk uur ervoor kiezen trouw te zijn aan Gods trouw aan ons"^[2].

Onze roeping, de oproep aan de christenen, is niet alleen een zaak tussen het individu en God, maar het is een "samengeroepen" worden, dat wil zeggen een gezamenlijke roeping. Het is de roeping tot de eenheid onder allen die zich inzetten om het Evangelie te beleven. In de toespraken en geschriften van Chiara Lubich vinden we vaak expliciete verwijzingen naar de eenheid, een aspect dat eigen is aan haar spiritualiteit. De eenheid is de vrucht van Jezus' aanwezigheid onder ons. En deze aanwezigheid is een bron van diep geluk.

"Als eenheid zo belangrijk is voor een christen, dan volgt daaruit dat niets zozeer in strijd is met die roeping als het falen in de eenheid. En we zondigen tegen de eenheid telkens wanneer we toegeven aan de verleiding van het individualisme, die voortdurend weer opduikt. Dat zet je ertoe aan dingen in je eentje te doen, je te laten leiden door eigen oordeel, persoonlijk belang of prestige, en anderen, hun behoeften, hun rechten te negeren of zelfs te verachten."^[3]

" Eén lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping."

In Guatemala is er een heel actieve dialoog tussen de leden van de verschillende christelijke Kerken. Ramiro schrijft ons: "Samen met een groep mensen uit de verschillende Kerken hebben we de Week van Gebed voor de Eenheid van de Christenen voorbereid. Op het programma stonden een kunstfestival bedacht door jongeren en vieringen in de verschillende Kerken. De katholieke bisschoppenconferentie had ons gevraagd deze ervaring verder uit te

breiden en een moment van uitwisseling voor te bereiden met een groep katholieke bisschoppen en mensen uit meerdere Kerken van over heel Amerika. Ze waren samengekomen voor een bijeenkomst gewijd aan de viering van de 1700ste verjaardag van het Concilie van Nicea. Naast deze activiteiten ervaren we heel sterk de eenheid tussen ons allen en de vruchten die zij met zich meebrengt: broederlijkheid, vreugde, vrede."

Patrizia Mazzola en het Woord-van-leven-team

[1] Deze week wordt op het noordelijk halfrond gehouden van 18 tot 25 januari en op het zuidelijk halfrond tijdens de Pinksterweek. De teksten van het gebed van dit jaar werden voorbereid door een oecumenische groep die werd gecoördineerd door de Armeens-Apostolische Kerk.

[2] Tekst van Madeleine Delbrêl (1904-1964) , door velen beschouwd als een van de belangrijkste spirituele persoonlijkheden van de twintigste eeuw (zie: wikipedia.org/wiki/MadeleineDelbrêl).

[3] Chiara Lubich, Woord van leven van juli 1985.